626/01

Den 27. august 2001 blev i sag nr. 54.859:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til et påtænkt søgsmål mod selskabet.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at omkostninger til sagens førelse ikke vil være afholdt med rimelig grund. Selskabet har herved henvist til, at sagen, som vedrører størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning for en anmeldt brandskade, har været indbragt for Ankenævnet for Forsikring, og at selskabet fik medhold i den pågældende sag.

Af stævningen fremgår bl.a.: "**Påstand:** Sagsøgte tilpligtes til sagsøger at betale kr. 100.000,00 med tillæg af sædvanlig procesrente fra den 27. oktober 1999, subsidiært fra et efter Rettens skøn fastsat senere tidspunkt. **Sagsfremstilling:** Sagsøgers ejendom nedbrændte næsten totalt primo 1998. Sagsøger havde sin bygningsbrandforsikring samt indboforsikring hos sagsøgte, og skaden blev noteret med skadesnr. 656 ... Der fandtes fra sagsøgtes side en foreløbig besigtigelse sted den 3. april 1998 ... Det blev overfor sagsøger af sagsøgtes repræsentanter, taksator M. og K., oplyst, at man ikke kunne gå i gang med at få udbedret mangelsskaderne på ejendommen i form af opførelse af nyt hus, førend der forelå en afklaring vedrørende forsikringsbetaling for

indbo. Sagsøger, der på det pågældende tidspunkt var stærkt chokeret, oplyste heroverfor, at han havde store besværligheder med at rekonstruere, hvad der befandt sig i hans hjem, men han efterlevede dog en opfordring fra sagsøgte, om at udarbejde indbolister, idet han dog i forbindelse med disse indbolisters udarbejdelse udtrykkeligt anførte, at han var særdeles usikker på, hvorvidt disse var fyldestgørende. På baggrund af disse af sagsøger udarbejdede lister, blev der afholdt møde den 20. maj 1998 mellem parterne, hvor listernes indhold nærmere blev gennemgået ... Under dette møde tilkendegav sagsøger på ny over sagsøgtes taksator, at han havde særdeles svært ved at huske alle sin indbogenstande og løsøreeffekter i øvrigt, hvorfor han stærkt befrygtede, at hans lister ikke var fyldestgørende. Taksator meddelte imidlertid sagsøger, at det kunne klares ved, at der over erstatningsopgørelsen blev medtaget et beløb på kr. 15.000,00 til økonomisk afdækning af eventuelle forglemmelser. Det bemærkes, at dette beløb på ingen måde var undergivet forhandling eller på nogen måde nærmere vurdering, men blot blev diskretionært og egenhændigt indsat af sagsøgtes repræsentant. Sagsøger accepterede dette underskrev erklæring herom, således som den fremtræder, jf. bilag 2. Sagsøgers erindring om bl.a. ødelagte indboeffekter samt øvrige løsøregenstande blev imidlertid klaret i løbet af sommeren 1998, og han kontaktede derfor sagsøgtes taksator med oplysning om, at han bl.a. ikke var tilfreds med den meddelte løsøreerstatning. På baggrund heraf modtog sagsøger fra sagsøgte den 18. august 1998 klageskema med oplysning om, at han efter eget ønske, når som helst kunne indbringe sagen for Forsikringsankenævnet ... Det bemærkes i den forbindelse, at sagsøger forud for indgåelsen af løsøreerstatningsafgørelsen havde kontaktet Forsikringsoplysningen, der meddelte, at en sådan aftale ikke var bindende for ham. Sagsøger kontaktede imidlertid rådgivningsfirmaet Fuld Valuta, der i skrivelse af 24. august 1998 anmodede om genpart af erstatningsopgørelsen, idet rådgivningsfirmaet fandt, at bl.a., værdiopgørelsen af indboet var uforståelig ... Kontakten mellem rådgivningsfirmaet Fuld Valuta og sagsøgte mundede ud i, at der medio november 1998 blev afholdt møde med deltagelse af repræsentanter fra sagsøgte samt rådgivningsfirmaet Fuld Valuta og sagsøger. Under mødet blev forholdet vedrørende løsøreerstatningen overhovedet ikke drøftet. Efter mødet meddelte rådgivningsfirmaet Fuld Valuta sagsøger, at rådgivningsfirmaet ikke fandt at kunne gøre yderligere vedrørende denne del af sagen. Sagsøger, der var utilfreds hermed og ikke delte dette synspunkt, kontaktede herefter Advokatfirmaet ... med anmodning om bistand. Denne bistand ophørte den 30. marts 1999,

hvor undertegnede indtrådte som advokat for sagsøger, og samme dato meddeltes, at de tilbudte erstatningssummer ikke var tilfredsstillende, ligesom en proces med rekonstruktioner af ejendommens stand og indhold var sat i værk ... Det kan oplyses, at der samtidig med nærværende søgsmål foreligger en voldgiftssag for så vidt angår erstatning for den nedbrændte bygning. Den omtalte rekonstruktionsproces førte til, at sagsøger i skrivelse af 6. august 1999 fremsendte en supplerende løsøreliste med anslået værdiansættelser med samtidig anmodning om supplerende erstatning, udbetaling på foreløbigt kr. 90.550,00, samt videre erstatning for nærmere specificeret løsøregenstande, herunder en Anders And-samling fra årene 1948-1998 ... I skrivelse af 13. september 1999 afslog sagsøgte at foretage yderligere erstatningsbetaling under angivelse af en række anbringender ... Denne skrivelse blev besvaret af sagsøger den 27. september 1999 ... Det bemærkes i henseende til skrivelsens angivelser vedrørende fotografier, at disse tidligere har været medtaget i løsøreerstatningslisten overfor sagsøgte, og der er således ikke tale om et nyt forhold. **Anbringender:** Det bemærkes indledningsvis, at den nedlagte påstand er skønsmæssig fastsat. Der forbeholdes, at korrigere den nedlagte pastand efter eventuel indhentelse af sagkyndig erklæring. Det gøres til støtte for den nedlagte påstand gældende, at den mellem sagsøger og sagsøgte indgåede aftale af 12. juni 1998 (bilag 2) bør ændres, således at sagsøger får yderligere erstatning, således som i påstanden opgjort. Det gøres til støtte herfor gældende, at den omtalte aftale i henseende til omstændighederne ved aftalens indgåelse fremtræder klart urimelig for sagsøger, hvorfor kriterierne for aftalens tilsidesættelse, jf. Aftalelovens § 36, er opfyldt. Det gøres til støtte herfor gældende, at sagsøger grundet sagsøgte var under betydeligt pres for at udarbejde løsørelister, ligesom sagsøger ikke har haft indflydelse på den endelige erstatningsfastsættelse, herunder særligt kr. 15.000,00 til afdækning af eventuel usikkerheder. Det gøres endvidere til støtte herfor gældende, at sagsøger utvetydigt overfor sagsøgtes taksator i forbindelse med aftalens indgåelse og senere klart har tilkendegivet, at være stærkt usikker på, hvorvidt de af sagsøgeren med kort varsel udarbejdede lister og indbogenstande og løsøreeffekter i øvrigt var tilstrækkelige. At der foreligger en særdeles betydelig værdiforskel mellem de aftalte kr. 15.000,00 til afdækning af forglemmelser og værdien af de efterfølgende konstaterede brændte løsøregenstande. At sagsøger for tidspunktet for aftalens indgåelse ikke har været givet tidsmæssig mulighed for at foretage en total rekonstruktion af hans hjem med effekter. Det bestrides endvidere, at sagsøger i en sag som den foreliggende kan

pålægges bevisbyrden for at godtgøre, at de yderligere effekter faktisk var til stede på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden. Det gøres til støtte herfor gældende, at sagsøgers hjem var total destrueret med de effekter, der befandt sig i hjemmet, ligesom eventuelle suppleringsbeviser i form af faktura, garantibeviser m.v. tillige er brændt. Sagsøger befinder sig derfor i en umulig situation, og kan som følge heraf derfor ej heller pålægges sædvanlig bevisbyrde for effekternes tilstedeværelse ved branden. Yderligere anbringender forbeholdes."

I afgørelsen fra Ankenævnet for Forsikring hedder det bl.a.: "Nævnet udtaler: Klageren har ved sin underskrift på erstatningsopgørelsen indgået en aftale om erstatningens størrelse. Nævnet finder, at der ikke foreligger omstændigheder, der giver det fornødne grundlag for at tilsidesætte aftalen. Som følge heraf bestemmes: Klagen kan ikke tages til følge."

I selskabets skrivelse af 22/1 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "Der foreligger ikke nye oplysninger i sagen til støtte for en ændret bedømmelse. Sammenfattende finder vi derfor, at vi er berettiget til at afvise forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til sagen. Vi har både en ret, såvel som en pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed, jf. betingelsernes § 2, stk. 3. Forsikringen dækker ikke omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, fx fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, jf. betingelsernes § 5, stk. 1. Hvis J.H. [klageren] vælger at indbringe sagen for civilretlige domstole, og den ikke bliver anset for at være forældet, og der mod vores forventninger måtte ske ændringer i grundlagt for støtte for vores forsikringstager, er vi naturligvis indstillet på at revurdere retshjælpsspørgsmålet."

Advokaten har i sin klageskrivelse henvist til stævningen.

Selskabet har udbetalt 349.000 kr. for løsøregenstandene.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen? ...** 3. Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger,

der står i et rimeligt forhold til sagens genstand. ... **§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?** 1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at klageren ikke har sandsynliggjort, at en domstolsbehandling vil kunne føre til et andet resultat end nævnets tidligere afgørelse. Nævnet finder derfor ikke grundlag for at pålægge selskabet at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard